

Nr 58.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift; given Drottningholms slott den 10 februari 1950.

Under återopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

GUSTAF.

John Ericsson.

Förslag

till

förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 april 1949 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1950, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1951.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 10 februari 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Ericsson, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för finansdepartementet.

Alltsedan år 1932 har riksdagen årligen bifallit av Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift eller till förordning om fortsatt giltighet av då gällande förordning i ämnet. Den nuvarande förordningen, som utfärdades den 22 april 1949 (nr 180) och äger giltighet till och med den 30 juni 1950, har följande lydelse.

Konungen må förordna, att vara som införes från utlandet skall beläggas med särskild tullavgift utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgiften. Sådan särskild tullavgift må bestämmas till högst tre gånger den avgift som utgår enligt tulltaxan eller, där varan enligt taxan är tullfri, till högst en fjärdedel av varans värde.

Särskild tullavgift enligt vad nu är sagt må åsättas allenast å tid, under vilken riksdagssession ej pågår. Beslutet att åsätta avgiften skall underställas riksdagen vid nästföljande session inom tio dagar från dess början. Om riksdagen icke godkänner beslutet oförändrat, gäller detsamma högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i ärendet.

Den fullmakt, som innefattas i dessa bestämmelser, har hittills i praktiken icke utnyttjats. Genom en anslutning från svensk sida till allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), vilket ämne av chefen för finansdepartementet anmälts den 27 januari 1950, inskränkes väsentligt ramen för en dylik fullmakt. Fullmakten kan dock under vissa förhållanden alltjämt få betydelse som ett medel för att hävda svenska intressen. Med hänsyn härtill och då det handelspolitiska läget i världen fortfarande är ovisst, synes det vara skäl att den nuvarande förordningens giltighetstid förlänges till och med den 30 juni 1951.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att ett inom handelsdepartementet upprättat förslag till *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställdan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avläsas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bengt Augustinsson.
